

J
A
N
A

J
A
V
O
R
S
K
Á

JANA JAVORSKÁ

MRCHA

Příjemný erotický zážitek Vám přeje

Jana Javorská

PŘÍBĚH PRVNÍ: CIZINEC	5
PŘÍBĚH DRUHÝ: VIAGRA	13
PŘÍBĚH TŘETÍ: LESBIČKA	20
PŘÍBĚH ČTVRTÝ: MRCHA	29
PŘÍBĚH PÁTÝ: UŠÁČEK	48
PŘÍBĚH ŠESTÝ: DĚDICTVÍ	53
DALŠÍ KNIHY OD JANY JAVORSKÉ	59
COPYRIGHT	64

Příběh první: Cizinec

Irena seděla v autě a rozjímala. Cestou do Brna měla dost času, aby si ujasnila, na čem jí v životě vlastně záleží. Příliš mnoho milostných poměrů, které měla doposud, jí nepřineslo žádné uspokojení. Vnitřně cítila, že ji všichni muži jenom využívali kvůli její krásné vizáži, ale žádný z nich ji nemiloval pro ni samotnou. Ráda by potkala konečně někoho, kdo nebude ženatý nebo se nebude bát závazků.

Již jednou byla vdaná, ale manželství se jí moc nepovedlo, a po určitou dobu se i ona obávala na někoho vázat. Její dosavadní vztahy byly spíše jen povrchními záležitostmi a ona potřebovala někoho, o koho by se mohla opřít a s kým by se cítila sama sebou. Kdykoli se v její blízkosti objevil nový objekt zájmu, drala se na svět zase ta mrcha ukrytá někde hluboko uvnitř, jež se ve skutečnosti snažila jen chránit Ireninu křehkou duši. Flirtování jí šlo perfektně a dostala vždy toho, na kterého si ukázala.

Jakmile dorazila do cíle, zaparkovala auto před hotelem a spěchala, aby se ubytovala. Měla před sebou celý týden vyplněný tlumočením pro zákazníka na konferenci. Většinou s ní její firma posílala na podobné akce ještě kolegyni, ale ta na poslední chvíli onemocněla a Irena odjížděla do Brna

s představou velmi nabitého pracovního programu. Chtěla si proto ještě honem odpočinout po dlouhé cestě a dopřát si horkou koupel a dostatek spánku, než ten mumraj vypukne.

Byla zvyklá být středem pozornosti a věděla, že na konferenci se to od ní přímo očekává a ona potřebuje vypadat více než reprezentativně. Zítra ji budou pozorovat stovky párů očí a mnozí ji budou svlékat jen pouhým pohledem, proto musí být dokonalá. Před tím, než se uložila ke spánku, připravila si pečlivě oblečení na druhý den a přežehlila nechtěné záhyby na šatech vzniklé transportem. Bude skvělá jako pokaždé. Za odměnu si potom vybere dva týdny dovolené a užije si je někde v exotické části světa, jak si slíbila už před odjezdem do Brna.

Noc už pokročila a Irenka se v posteli jen do nekonečna převalovala a nemohla usnout. Přestože ji únava dávala na vědomí, že zaručeně brzy zavře oči, její mysl se vůbec nedokázala odpoutat od povinností, které ji druhého dne čekaly.

„Sakra!“ zanedávala a posadila se na posteli. „Musím si dát panáka, jinak budu vejrat do stropu až do rána.“

Prozkoumala hotelovou nabídku ledničky a vylovila dvě malé „balantinky“. Okamžitě je obě otevřela a spolu s perlivou vodou je nalila do skleničky. Nápoj vypila na jeden ráz a znovu zalezla do postele v naději, že ihned usne.

Uběhla další půlhodina, ale Irenka stále zírala do stropu. Naštvaně odhodila příkrývku, rychle vklouzla do sportovního overalu a spěchala do hotelového baru v naději, že ještě bude mít otevřeno.

„Co to bude, madam?“ zeptal se jí barman a očekával její objednávku.

„Whisky s ledem. A dvojitou,“ ukázala na láhev Balantines.

Barman bez mrknutí oka nalil objednávku a postavil ji před Irenku.

„Prosím, ještě trochu ledu,“ vyžádala si Irenka a dostala plnou sklenku ledových kostek navíc.

„Dobrá volba,“ ozvalo se za jejími zády. „Dovolíte, abych přisedl?“

Irenka jen kývla na souhlas a dál se zabývala svojí skleničkou.

„Nemůžete spát?“ zeptal se cizinec s podivným těžko definovatelným přízvukem. Irenka se na něho konečně otočila a spatřila velmi pohledného muže ve věku mezi čtyřiceti a pětáctýřiceti lety. Jeho oříškové oči na ni se zájmem hleděly a kudrnaté světle hnědé vlasy lemovaly jeho usměvavý obličej.

„Přesně tak. Zítra mě čeká náročný den a já nejsem schopna zamhouřit oka. Bojím se, že to bude fiasko.“

„U mě vždy na prvním místě zabírá sex,“ culil se na ni a Irena netušila, zda to byla výzva a dotyčný se jen domnívá, že zde loví chlapy, nebo jen nemístná poznámka od někoho, komu je jedno, co si o něm Irenka myslí.

„Jo, to u mě taky,“ povzdechla si, ale větu raději nedokončila. Nechtěla vyprávět cizímu muži, v jaké situaci zrovna je. Stejně by jí neuvěřil. Krásná žena a sama v hotelu, to je vždy podezřelé.

„Raději půjdu,“ prohlásila, dopila skleničku a chystala se k odchodu.

„Ještě jednu, prosím,“ obrátil se cizinec na barmana a ten obratem vyplnil jeho přání i s další sklenkou ledu navíc.

„Děkuji, ale ráno potřebuju být fit,“ snažila se odmítnout.

Cizinec jí lehce položil ruku na paži a zaprosil:

„Jen poslední skleničku. Víc nežádám.“

Irenka neodolala. Uvědomovala si, že když teď půjde na pokoj, budou ji hlavou stejně vrtat myšlenky na tohoto zajímavého muže. Byl tak šarmantní a vyzařovalo z něj cosi energického, čemu nedokázala vzdorovat.

„Vidím, že máte ráda hodně ledu,“ řekl a pozoroval, jak Irenka vyndala jednu kostku a jazykem z ní olizovala zbytek whisky.

„Smím?“ usmál se na ni a než stačila zareagovat, sáhl pro led, smočil ho ve sklenici s alkoholem a přitiskl ho Irence na krk. Pomalu sjížděl od ušního lalůčku až k jamce pod krkem.

„Takhle piju whisky nejraději,“ špitl Irence do ucha a lehce olízl jazykem cestičku, kudy se vydala kostka ledu.

Irenkou projel elektrický náboj. Alkohol a přítomnost toho svůdného cizince na ni působily jako nějaké afrodisiakum. Okamžitě zatoužila po tom, aby ji vzal do náručí a odnesl do svého pokoje.

„Celá se chvějete,“ zíral jí přímo do očí a očekával její reakci. Nedokázala od něho odtrhnout pohled. Rychle kývl na barmana, ukázal mu klíč s číslem pokoje, aby mohl připsat útratu na účet. Bez meškání drapl Irenku za ruku a už ji odváděl do svého apartmá.

„Ještě led!“ připomněla mu na odchodu. Cizinec popadl sklenku s ledem a spěchal Irenku uspokojit.

Sotva za nimi zapadly dveře, zkusila se Irenka zeptat na jeho jméno. On však jen nesouhlasně pokýval hlavou.

„Nebudeme si přece kazit kouzlo okamžiku. Chci, abys pro mě zůstala tajemná neznámá.“

Irenka se jen usmála a nasadila svůj vlčí pohled, kterým vždy úspěšně sváděla muže. Cizinec ji uchopil a položil ji na postel. Pomalu a dlouze jí rozepínal zip, který zepředu spojoval overal na dvě poloviny. Vyloupl Irenku z oblečení a odhodil ho na podlahu. Když zjistil, že je pod ním úplně nahý, slastně zavrčel na znamení, že ho to velmi vzrušuje.

Vylovil ze skleničky dvě kostky tajícího ledu a zlehka jimi sjížděl Irence po těle od brady až k pupíku. Ihned jí vzrušením naskočila husí kůže. Cizinec jazykem kopíroval mokrou stopu, kterou na jejím těle zanechaly ledové kostky, a oběma rukama přitom ledem obkružoval vztyčené bradavky. Irenka zatínala nehty do povlečení a vypínala svoje tělo ke svému únosci. Její rozechvění nabíralo na síle. Nejrady by okamžitě roztáhla nohy a nechala cizince proniknout hluboko do svého lůna. Ten ji však schválně dráždil, aby ji měl patřičně nažhavenou, až se rozhodne jí zmocnit.

Led se pomalu rozpouštěl a už z něho zbýval jen kousíček, ale i ten stačil na to, aby způsobil Irence neskutečnou slast při dotecích v okolí její lasturky. Cítila, jak její tělo spaluje žár touhy. Vrtěla pánví a vybízela tak cizince, aby již ani na vteřinu neváhal a zarazil do ní svůj oštěp co nejlouběji.

„Nespěchej,“ napomenul ji, když se ho pokusila přitáhnout k sobě pevněji.